

Turi Tímea

Zsoltár női hangra

Mi történik addig, amíg felszáll, mint a köd, a fájdalom?
 Egy társaságot nem úgy lehet kiismerni, hogy ki kivel beszél,
 hanem hogy ki kivel nem állna szóba semmi szín alatt.
 A férfiakat mindig akkor tudtam megérteni, ha nőnek képzeltem őket,
 és ekkor, elrejtett virág egy bársonyos kert mélyén,
 feltáruult előttem titkos életük:
 sértettségeik, sok bánatuk, a kétely és a csupa seb önérzet,
 mint egy térkép, mint egy szabásmintaháló,
 a részvét villanófényében megmutatkozott.
 Van a nőknek az a gyönyörű szokásuk, hogy túlélnek,
 hogy túlteszik maguk, hogy túl messzire
 sohase mennek. Hogy igazából nem is haragudnak,
 s e titkot megbocsátásként felfedik.
 Mi történik addig, amíg felszívódik a sérelem?
 S én mikor lettem férfi? Oly kemény,
 hogy sebeim nem hegednek, s haragom borostyán.

A kínai nők

Képzeljük el, hogy fiatal felnőttek vagyunk.
 Most diplomáztunk a zeneművészetin gordonka szakon.
 Két éve járunk egy fiúval, aki egy éve Kínába költözött.
 Az elmúlt évben kétszer két hetet töltöttünk a barátunknál:
 ezalatt megismertük a kínai konyhát, a klímát és pár útvonalat.
 Megtanultuk, hogy a kínai nők arca kortalan,
 és ha tudni szeretnénk, valaki öreg vagy fiatal,
 a kezét kell néznünk, és nem az arcát.
 Képzeljük el, hogy augusztus van, és útra készen állunk.
 Három bőrönd, és a hátunkon a cselló ormótlan tokja.
 Hajnali öt, minden el van tervezve:
 mikor indul a taxi, a vonat, a repülő,
 hogy elkezdhessük az új közös életünket.
 Öt óra öt perc, csöng a telefon, és a fiú hív,
 hogy mégse indulj, mert már mást szeret.
 Képzeljük el, hogy ott állunk,
 hátunkon a hangszer, köröttünk az életünk
 becsomagolva, és nem indulunk.
 Letesszük a telefont, a kezünkre nézünk,